

Sygn. akt I ACa 645/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Iwona Wiszniewska
Sędziowie:	SA Eugeniusz Skotarczak (spr.) SO del. Agnieszka Bednarek - Moraś
Protokolant:	sekr.sądowy Magdalena Stachera

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2013 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa S. S., P. S. i B. S. (1)

przeciwko D. P. i Spółdzielni Mieszkaniowej (...)
w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt I C 255/11

I. oddala apelację,

II. przyznaje radcy prawnej M. T. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Szczecinie kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych powiększoną o należny podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu apelacyjnym;

III. zasądza od powodów S. S., P. S. i B. S. (1) solidarnie na rzecz pozwanego D. P. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym;

IV. zasądza od powodów S. S., P. S. i B. S. (1) solidarnie na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym;

Agnieszka Bednarek-Moraś Iwona Wiszniewska Eugeniusz Skotarczak

Sygn. akt I ACa 645/13

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Szczecinie po rozpoznaniu sprawy z powództwa S. S., P. S., B. S. (1) przeciwko D. P. - Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym (...) w S. i Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. o zapłatę powództwo oddalił oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 5 marca 1989 r. Z. S. złożył do pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. deklarację przystąpienia do tej spółdzielni.

W dniu 13 marca 1989 r. Z. S. został przyjęty do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S..

Pismem z dnia 7 lipca 1992 r. Z. S. wniósł do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. o przydział mieszkania kategorii M – 5 zgodnie z listą przydziału mieszkań, na warunkach lokatorskiego prawa do lokalu. Jednocześnie Z. S. poinformował pozwaną spółdzielnię mieszkaniową, że wraz z nim w mieszkaniu tym zamieszkają: B. S. (1), S. S. i P. S..

W dniu 21 kwietnia 1996 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. przydzieliła Z. S. lokal na warunkach spółdzielczego lokatorskiego prawa w budynku przy ul. (...) nr (...) w postaci mieszkania składającego z pięciu izb o powierzchni użytkowej 80,22 m⁽²⁾, mieszkalnej – 67,35 m⁽²⁾. W przydzielonym mieszkaniu mieli obowiązek zamieszkać: B. S. (1) – żona, S. S. – syn i P. S. – syn.

Uchwałą nr (...) z dnia 16 października 2003 r. Komisja Rewizyjna Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. przy ul. (...) wykluczyła Z. S. z członkostwa Spółdzielni na podstawie §16 pkt. 2 a, c statutu Spółdzielni za świadome działanie na szkodę Spółdzielni oraz systematyczne, uporczywe niewypełnienie istotnych zobowiązań wobec Spółdzielni poprzez niepłacenie czynszu przez okres 36 miesięcy.

Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2005 r., w sprawie o sygn. akt II C 1006/04 z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. przeciwko pozwanym Z. S., B. S. (1), S. S., P. S. i B. S. (2) Sąd Rejonowy w S. nakazał pozwanym, aby wydali Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. lokal mieszkalny położony przy ul. (...) w S. w stanie wolnym od osób i rzeczy, ustalił, że pozwanym przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego, nakazał wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu do czasu złożenia przez Gminę Miasto S. oferty zawarcie umowy najmu lokalu socjalnego. Ponadto Sąd Rejonowy w S. w wyroku tym umorzył postępowanie wobec pozwanej H. C. i zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 215 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 14 marca 2008 r. Sąd Rejonowy w S. nadał powyższemu wyrokowi klauzulę wykonalności.

W dniu 15 listopada 2006 r. Z. S. uiszczył na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kwotę 5.000 zł tytułem opłaty eksploatacyjnej.

Pismem z dnia 12 marca 2007 r. Z. S. zwrócił się do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. o uzyskanie informacji dotyczącej warunków uzyskania spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu zajmowanego przez niego w związku dokonanymi przez niego spłatami zadłużenia.

Pismem z dnia 14 marca 2007 r. Z. S. zwrócił się do Komisji Rewizyjnej i Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. z wnioskiem o przywrócenie go w poczet członków Spółdzielni.

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. pismem z dnia 21 marca 2007 r. poinformowała Z. S., iż w celu ustanowienia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) należy złożyć wniosek do zarządu o ponowne przyjęcie w poczet członków Spółdzielni i na tej podstawie zarząd wyda w tym przedmiocie uchwałę. Następnie w przypadku pozytywnej decyzji zarządu w kwestii przyjęcia w poczet członków spółdzielni koniecznym jest złożenie do komisji rewizyjnej wniosku o wyrażenie przez nią zgody na ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego. Jednocześnie Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. poinformowała Z. S., iż z wyceny rzeczoznawcy majątkowego dotyczącego tego lokalu wynika, że wartość wkładu budowlanego wynosi: 278.400 zł,

a w związku z trudną sytuacją finansową Spółdzielni oczywistym jest, iż Komisja Rewizyjna udzielając zgody na ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu uzależni ją od warunków w postaci zapłaty wskazanej kwoty w terminie 2 tygodni od zawarcia umowy o ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego.

W dniu 23 kwietnia 2007 r. Z. S. uścił na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kwotę 3.503,66 zł tytułem ostatecznej spłaty zadłużenia czynszowego i normatywu.

Pismem z dnia 04 października 2007 r. Zarząd Budynków i Lokali Komunalnych w S. skierował Z. S. i B. S. (1) do zawarcia na 24 miesiące umowy najmu lokalu socjalnego położonego w S. przy ul. (...). Uprawnionymi do zamieszkiwania są S. S. – syn, P. S. – syn oraz B. S. (2) – osoba trzecia.

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. pismem z dnia 26 marca 2008 r. wezwała B. i Z. S. do opróżnienia lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w S. w terminie 14 dni od doręczenia niniejszego wezwania pod rygorem wszczęcia egzekucji w tym zakresie w związku z postanowieniem z dnia 14 marca 2008 r. Sądu Rejonowego w S. w sprawie nadania wyrokowi z dnia 20 kwietnia 2005 r. sygn. akt II C 1006/04.

Z. S. otrzymał powyższe pismo w dniu 27 marca 2008 r.

Pismem z dnia 06 kwietnia 2008 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. wniosek o wszczęcie egzekucji w celu opróżnienia lokalu mieszkalnego numer (...) przy ul. (...) w S. przeciwko Z. S., B. S. (1), S. S., P. S. i B. S. (2).

Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. pismem z dnia 23 kwietnia 2008 r. zawiadomił dłużników: Z. S., B. S. (1), S. S., P. S. oraz B. S. (2) o wszczęciu egzekucji o opróżnienie lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) w oparciu o tytułu wykonawczy: wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 20 kwietnia 2005 r., sygnatura akt II C 1006/04 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności z dnia 14 marca 2008 r.

Powyższe pismo odebrał P. S. w imieniu wszystkich dłużników w dniu 29 kwietnia 2008 r.

W tym samym dniu Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. wezwał dłużników: Z. S., B. S. (1), S. S., P. S. oraz B. S. (2) do dobrowolnego wykonania obowiązku polegającego na dobrowolnym opuszczeniu i opróżnieniu lokalu mieszkalnego położonego w S., przy ul. (...) wraz ze wszystkimi rzeczami stanowiącymi własność w terminie 7 dni od otrzymania wezwania i przeprowadzenie się do lokalu socjalnego położonego w S. przy ul. (...).

Powyższe pismo odebrał P. S. w imieniu wszystkich dłużników w dniu 29 kwietnia 2008 r.

Pismem z dnia 23 kwietnia 2008 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. zawiadomił wierzyciela Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w S., że termin eksmisji wyznaczony został na dzień 30 maja 2008 r. o godzinie 12.00 w sprawie egzekucyjnej KM 1827/08.

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. poinformowała Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P., iż M. R. – administrator Spółdzielni jest upoważniona do reprezentowania Spółdzielni w trakcie czynności komorniczej w postaci eksmisji wyznaczonej na 30 maja 2008 r. na godzinę 12.00 (sygn. akt: (V) KM 1827/08) Z. S., B. S. (1), S. S., P. S. i B. S. (2) zajmujących lokal przy ul. (...) w S..

Z. S. pismem z dnia 29 maja 2008 r. zwrócił się do Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. o przesunięcie terminu eksmisji z mieszkania przy ul. (...) z dnia 30 maja 2008 r. na dzień 30 czerwca 2008 r., uzasadniając to zamiarem kupna tego lokalu mieszkalnego.

Pismem z dnia 3 czerwca 2008 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. w odpowiedzi na powyższe pismo Z. S. poinformował go, że zgodnie z art. 804 k.p.c. organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wykonalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. W odpowiedzi Komornik poinformował, że odstąpi od

czynności na wniosek wierzyciela. Bezsprene do dnia 3 czerwca 2008 r. opisywany wniosek Z. S. nie wpłynął do akt postępowania egzekucyjnego.

W dniu 29 maja 2008 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. przybył do lokalu mieszkalnego w S. przy ul. (...), celem jego przymusowego opróżnienia i wydania go wierzycielowi Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.. Na miejscu czynności z uwagi na nieobecność dłużników i pomocy technicznej (ślusarza) po uzgodnieniu z wierzycielem odstąpiono od czynności. Nowy termin eksmisji został ustalony na dzień 6 czerwca 2008 r. na godzinę 9.30.

Pismem z dnia 30 maja 2008 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. zawiadomił dłużników i wierzyciela, że termin eksmisji wyznaczony został na dzień 6 czerwca 2008 r. o godzinie 9.30 w sprawie egzekucyjnej KM 1827/08.

W tym samym dniu Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. wezwał dłużnika Z. S. do dobrowolnego wykonania obowiązku polegającego na opuszczeniu i opróżnieniu lokalu mieszkalnego położonego w S., przy ul. (...) wraz ze wszystkimi rzeczami stanowiącymi własność i przeprowadzenie się do lokalu socjalnego położonego w S. przy ul. (...).

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. poinformowała Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P., iż M. R. – administrator Spółdzielni jest upoważniona do reprezentowania Spółdzielni w trakcie czynności komorniczej w postaci eksmisji wyznaczonej na 6 czerwca 2008 r. na godzinę 9.30 (sygn. akt: (V) KM 1827/08) Z. S., B. S. (1), S. S., P. S. i B. S. (2) zajmujących lokal przy ul. (...) w S..

Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. otrzymał powyższe pismo w dniu 16 czerwca 2008 roku.

W dniu 2 czerwca 2008 r. o godzinie 10.30 asesor komorniczy I. J. z upoważnienia Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. umieściła w skrzynce oddawczej nr (...) przy ul. (...) zawiadomienie o wyznaczeniu terminu eksmisji na dzień 6 czerwca 2008 r. i wezwanie do dobrowolnego wykonania obowiązku. Dłużnik był nieobecny w mieszkaniu.

W dniu 4 czerwca 2008 r. o godzinie 10.30 asesor komorniczy M. F. z upoważnienia Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. wraz z aplikantką komorniczą A. P. stawili się w lokalu nr (...) przy ul. (...), w którym nikogo nie zastano. W skrzynce na listy pozostawiono pismo z dnia 3 czerwca 2008 r., stanowiące odpowiedź na wniosek dłużnika z dnia 29 maja 2008 r. W skrzynce znajdowała się już nieliczna korespondencja.

W dniu 6 czerwca 2008 r. asesor komorniczy I. J. z upoważnienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P., B. K. i M. R. przybyli w asyście funkcjonariuszy Policji do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) celem dokonania czynności – przymusowego opróżnienia tego lokalu mieszkalnego i czynność tę rozpoczęto o godz. 9.30. Przedmiotowy lokal mieszkalny był zamknięty i nie było w nim dłużników i domowników, w związku z czym komornik zarządził otwarcie mieszkania i w tym celu wezwał ślusarza, który otworzył drzwi, nie niszcząc zamka ani drzwi. Lokal ten wyglądał tak, jakby tam nikt nie mieszkał.

O godzinie 9.55 Komornik sądowy telefonicznie zawiadomił dłużnika o sporządzaniu spisu inwentarza w otwartym mieszkaniu. O godzinie 11.14 na miejscu czynności przybyli funkcjonariusze Policji, którzy zostali zawiadomieni przez dłużnika „o domniemanym włamaniu”.

Następnie usunięte zostały rzeczy nie podlegające egzekucji, a stanowiące własność dłużnika i osób z nim zamieszkałych, które przewieziono do wskazanego lokalu socjalnego położonego w S. przy ul. (...).

W dniu 6 czerwca 2008 r. w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w S. przy ul. (...) znajdowały się następujące ruchomości:

- w pokoju nr 2: kanapa z skóry czarna bez wartości handlowej, meblościanka bez wartości handlowej szara, drukarka l. (E 120), (X 1195) – dwie sztuki, z komputera pozostała jedynie obudowa, stary monitor do komputera,

modem internetowy E. (...), wzmacniacz (...) o niskiej wartości, compact disco Y. o niskiej wartości, nie działający telefon stacjonarny bez wartości, płyty kompaktowe przegrywane z oryginalnych, rzeczy osobiste, notatniki, ubrania, książki, duża plastikowa reklama Ż., stare i bezwartościowe krzesło, stare i bezwartościowe krzesło obrotowe biurowe, stary i bezwartościowy regał, stary i bezwartościowy stolik, trzy puchary, klawiatura T. o niskiej wartości, w meblówkach znajdowały się jedynie ubrania bez wartości, w szufladach śmieci, papiery, które nie przedstawiają wartości ani dokumentów, w meblówce dwie kolumny nagłośnieniowe, dwie stare materace pojedyncze na łóżku bez wartości handlowej;

- w pokoju nr 4 (duży z kuchnią): sofa bez wartości handlowej, koc bez wartości, sofa mała z kocem bez wartości, fotel z kocem bez wartości, fotel z kocem bez wartości, ława paździerz z ceratą, witryna szklana paździerz, regał paździerz, w witrynie znajdowały się dwie kryształowe lampki do wina pozostałe zwykle bez wartości, alkohol i resztki w butelkach po wódce i trzy puste butelki po whisky, telewizor P. 29", czarny stolik pod telewizor bez wartości, DVD P. bez wartości, dekodery, na drzwiach we wszystkich pomieszczeniach brak jest firan, rolet, czy żaluzji przedstawiających wartość handlową, dywan brązowy bez wartości, żelazko T. bez wartości, witryna czarna paździerz bez wartości handlowej, w witrynie tej znajdowały się niekompletne naczynia, dzbanki, talerze bez wartości, brak oznaczeń, a w szufladach witryny znajdowały się rzeczy bez wartości, worki, torebki reklamówki zgodnie z dokumentacją zdjęciową, wiatrak mały, urządzenie elektryczne (...), na ścianach trzy obrazy, zdjęcia na ścianach, regał z książkami, książki stare około 20, 25 lat, dwa miecze samurajskie bez wartości (elementy plastikowe i z skóry), drewniana figurka orła bez wartości, szklana i brązowo – złota figurka Pana Jezusa bez wartości, pięć wazoników bez wartości, rozmontowany kalkulator elektryczny C. bez wartości, lampa stojąca metalowa bez wartości, we wszystkich pomieszczeniach stare żyrandole bez wartości, w futrynie z pokoju do kuchni znajdowała się półka, na której poustawiane były metalowe drzwiczki i mały głośnik bez wartości, stolik czarny paździerz, duży kwiat w plastikowej donicy, na półkach osobiste rzeczy i obrazki bez wartości handlowej, regał paździerz z papierami nie wyglądającymi na dokumenty, stare książki i kasetki umieszczone w kartonie;
- w przedpokoju: szafa z ubraniami, szafka z butami, na szafce bez wartości handlowej rzeczy osobiste, pufa z skóry bez wartości handlowej, w szafie mała zamknięta skrzynka, pasty i szczotki do butów, telefon P. z automatyczną sekretarką bez wartości handlowej;
- w łazience małej z prysznicem: brak ruchomości o wartości handlowej, stara pralka W., zielone i uszkodzone kafelki, urządzenie do masażu stóp (...) bez wartości, rzeczy osobiste; W przedpokoju była wykładzina bez wartości i znajdowały się w niej między książkami dwa, puste portfele.

W trakcie wynoszenia rzeczy ujawniony został sprawny laptop A. (...), model nr (...).

- w pokoju nr 1: jedna kanapa koloru niebieskiego, druga kanapa koloru zielonego, dwie szafy: biała i brązowa, jeden kosz duży i wiklinowy, jedna szafka drewniana, telewizor P., jedna lampka, jeden odkurzacz, drabina metalowa, jeden koszyk wiklinowy, jedna czerwona lampa wisząca, tablica, dwa koce, jedno prześcieradło, jedna duża poduszka, dwie małe poduszki, trzy doniczki z kwiatami, jeden sok G., jedno duże porcelanowe naczynie, jedna brązowa torebka. W koszach i workach plastikowych znajdowało się bardzo dużo ubrań oraz pościeli, a w szafkach rzeczy osobiste;
- w pokoju nr 3: jedno łóżko koloru szarego, jeden telewizor, dwie szafy – biała i brązowa, trzy szafki: dwie brązowe i jedna czarna, jedna biała półka, wieszak metalowy, jedna plastikowa, przeszklona czarna szafka, trzy duże, czarne walizki, jedno mniejsze plastikowe pudełko z nićmi, jedna kołdra, trzy poduszki, jedno duże kartonowe pudło, jeden fotel obrotowy, dwa krzesła drewniane, T., trzy pluszaki, dwie duże torby, jedna brązowa i druga czarna, jedna walizka czarna, jedna czarna torebka, jeden radio-magnetofon E., jeden czarny zegar na ścianie. W pokoju znajdowało się pełno ubrań i innych rzeczy osobistych oraz bardzo dużo segregatorów, skoroszytów i gazet, a także kaset video, latarka i trzy ozdobne figurki stojące.

W przedpokoju była jedna drewniana szafka i na niej umieszczone były gazety, kosz wiklinowy ozdobne drewniane buty.

- w łazience nr 1: jedno lustro, jeden chodniczek, ręcznik, gazety, śmietnik, dużo rzeczy osobistych typu kremy, szampon, lakier, kosmetyki, szczotka, prostownica, suszarka i dwie małe torby;
- w kuchni: jedna duża lodówka W., kuchenka A., dwa wiszące zegary, pięć stojących szafek, cztery wiszące szafki obudowane, zmywarka I., obudowana duża lodówka, jeden toster, dwie małe walizki, dwa wiszące kwiaty, jeden kwiat stojący, jeden okrągły stół, trzy plastikowe krzesła obudowane niebieskim materiałem, pięć drewnianych krzesel, plastikowa stojąca suszarka, jedna plastikowa deska do prasowania.

W szafkach: naczynia kuchenne: jedna biała miska, dziewięć garnków, jedna patelnia, cztery miski metalowe, także talerze, miski, kubki, sztućce, deska do krojenia. Ponadto na stojących szafkach: pięć kartonów z zawartością. W szafkach i na szafkach, na stole i na parapecie – drobne sprzęty kuchenne typu: talerze, sztućce. Lodówka W. pusta. W zabudowanej lodówce stwierdzono: chleb, pięć jajek, dwa x pyszny duet, opakowanie M., jedna plastikowa miska, śmietana, czosnek, ogórki konserwowe, trzy opakowania mleka. W szafkach stwierdzono także produkty spożywcze: mąka ziemniaczana, herbata, makaron, kawa, sól, pieprz, cytryna, masło – na stole oraz chleb, jeden wiszący kalendarz. Na wiszącej szafce stwierdzono trzy plastikowe pudełka. Na lodówce W. leżała musztarda.

Na balkonie był duży i wiklinowy fotel, a na nim znajdowały dwie duże poduszki, suszarka do suszenia odzieży, na której zawieszona była odzież osobista. Ponadto na balkonie było jedno drewniane krzesło, a na nim kilkadziesiąt krawatów, jedna miska plastikowa koloru różowego, druga miska koloru seledynowego, cztery szafki, trzy koloru białego, jedna koloru czarnego, druga suszarka oparta o ścianę, jedna czarna torba, druga, trzecia biała i czwarta brązowa miska plastikowa, stos gazet, cztery doniczki, dwa szklane wazon, jedna szklana popielniczka, mały koszyk wiklinowy, jedna para tenisówek, dwa plastikowe worki ze śmieciami, dwie reklamówki, jedna żółta szufelka, w jednej z szafek były rzeczy nie stanowiące żadnej wartości, koszyk wiklinowy, suszona trawa, plastikowe opakowanie i jeden przedłużacz.

Wyżej wskazane ruchomości oddano pełnomocnikowi wierzyciela M. R., która została ustanowiona dozorcą na przechowanie na koszt dłużnika.

Asesor komorniczy I. J. z upoważnienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P., B. K. i M. R. zakończyli czynności egzekucyjne o godzinie 13.00. Poza tymi osobami w mieszkaniu tym nie było nikogo innego.

Przedsiębiorstwo transportowe – „(...)” wystawiło rachunki i faktury Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. na łączną kwotę 4.730,36 zł w związku z przewozem do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) rzeczy należących do Z. S., B. S. (1), S. S., P. S. i B. S. (2), a znajdujących się w lokalu położonym przy ul. (...) w S..

Przedsiębiorstwo (...) zażądało zapłaty od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kwoty 256,20 zł w związku z przeprowadzką z dnia 30 maja 2008 r.

Prokurator Prokuratury Rejonowej (...) zatwierdził postanowienie z dnia 18 czerwca 2008 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie dokonania w dniu 9 czerwca 2008 r. w S. przy ul. (...) włamania poprzez wyłamanie zamków w drzwiach do mieszkania nr (...) i kradzież mebli, sprzętu RTV i AGD oraz odzieży i kosmetyków różnego typu o nieustalonej wartości na szkodę Z. S., to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec faktu, iż czyn nie zawierał znamion czynu zabronionego.

W dniu 5 lipca 2009 r. zmarł Z. S..

Postanowieniem z dnia 4 marca 2010 r., w sprawie o sygn. akt II Ns 46/10 Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie stwierdził, że spadek po Z. S., zmarłym w dniu 5 lipca 2009 r. w S., ostatnio zamieszkałym w S., nabyli na podstawie ustawy:

- żona B. S. (1), córka A. i H.,

- syn S. S., syn Z. i B.,

- syn P. S., syn Z. i B.

każdy w 1/3 części.

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2010 r. asesor Prokuratury Rejonowej (...) w S. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie mającego miejsce w S. w dniu 06 czerwca 2008 r. przekroczenia uprawnień przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym KM 1827/08, to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k. mającego miejsce w S. w dniu 06 czerwca 2008 r. zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci wyposażenia lokalu mieszkalnego, zbioru numizmatycznego, odzieży, pieniędzy w kwocie około 270.000,00 zł dokumentów dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej, dokumentów paszportowych, biżuterii, złotych zegarków, sprzętu RTV i AGD, czym działano na szkodę Z. S., to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 1 k.k., działając na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. art. 305 k.p.k.

Sąd Okręgowy uznał, że powództwo S. S., P. S. i B. S. (1) nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powodowie zażądali od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w S. – D. P. i Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. zasądzenia solidarnie kwoty 270.000,00 zł tytułem odszkodowania z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kwoty 50.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zdaniem powodów w trakcie podejmowanych czynności na wniosek spółdzielni doszło do popełnienia przestępstwa i działania na szkodę powodów, gdyż w trakcie eksmisji doszło do kradzieży mienia w postaci: wyposażenia lokalu mieszkalnego, zbioru numizmatycznego, odzieży Z. S. i jego rodziny, kradzieży zdeponowanej w lokalu gotówki w wysokości 270.000,00 zł, dokumentów dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej, dokumentów paszportowych, biżuterii złotej i srebrnej – znajdującej się w kasetkach, złotych przedwojennych zegarków, wartościowego wyposażenia mieszkania i sprzętu TV i AGD. W ocenie powodów do kradzieży doszło podczas czynności egzekucyjnych, których dokonywano z naruszeniem obowiązujących przepisów bez ich udziału, gdyż osoby dokonujące czynności włamały się do lokalu pod nieobecność lokatorów i opróżniły lokal z ww. mienia, nie zabezpieczając go, nie spisując żadnego protokołu i czynności te wykonywane były przez pracowników Spółdzielni działających na zlecenie Komornika sądowego. Powodowie zarzucili również komornikowi sądowemu popełnienie innych błędów polegających między innymi na niespisaniu protokołu zajęcia rzeczy znajdujących się w lokalu, nie oznaczeniu w/w rzeczy przez zaplombowanie i odpowiednie oznaczenie oraz braku kontroli nad tym, co robią pracownicy spółdzielni.

Sąd wskazał, że żądanie powodów w stosunku do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. oparte zostało o przepis art. 415 i art. 416 k.c. Z kolei powództwo przeciwko pozwanemu Komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. o przepis art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t. j., Dz. U. z 2011 r., nr 231, poz. 1376 z późn. zm.), zgodnie z treścią którego komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności.

Przenosząc uregulowania prawne na grunt niniejszej sprawy Sąd wskazał, że jako podstawę zgłoszonych roszczeń powodowie wskazali określone okoliczności związane z czynem niedozwolonym popełnionym przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w S. dotyczącymi zachowania uniemożliwiającego zmarłemu Z. S. przywrócenie tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego oraz niewyjaśnienie sposobu zaksięgowania dokonywanych wpłat przez Z. S..

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż zmarłemu Z. S. przysługiwało w przeszłości spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...), który następnie został wykluczony uchwałą Komisja Rewizyjna Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. nr (...) z dnia 16 października 2003 r. z grona członków Spółdzielni za świadome działanie na szkodę Spółdzielni oraz systematyczne, uporczywe niewypełnienie istotnych zobowiązań wobec Spółdzielni poprzez niepłacenie czynszu przez okres 36 miesięcy. Nie budzi również wątpliwości, iż przeciwko

Z. S. i B. S. (2) oraz powodom zapadł wyrok z dnia 20 kwietnia 2005 r., w którym Sąd Rejonowy w S. nakazał Z. S., B. S. (1), S. S., P. S. i B. S. (2), aby wydali Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. lokal mieszkalny położony przy ul. (...) w S. w stanie wolnym od osób i rzeczy oraz ustalił, że przysługuje im uprawnienie do lokalu socjalnego oraz nakazał wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu do czasu złożenia przez Gminę Miasto S. oferty zawarcie umowy najmu lokalu socjalnego. Nie jest również kwestią sporną, iż po nadaniu przedmiotowemu wyrokowi klauzuli wykonalności postanowieniem z dnia 14 marca 2008 r. pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. pismem z dnia 6 kwietnia 2008 r. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. wniosek o wszczęcie egzekucji w celu opróżnienia lokalu mieszkalnego numer (...) przy ul. (...) w S. przeciwko Z. S., B. S. (1), S. S., P. S. i B. S. (2).

Sąd podkreślił, że wbrew sugestii powodów pozwana spółdzielnia mieszkaniowa podjęła na wniosek Z. S. postępowanie w sprawie przywrócenia jego członkostwa, o czym świadczy pismo Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. z dnia 21 marca 2007 r., w którym poinformowała Z. S. o przesłankach umożliwiających ponowne przyjęcie w poczet członków Spółdzielni oraz o postępowaniu w tym zakresie, a także o wartości wkładu budowlanego, który wynosił 278.400 zł i który wnioskodawca miał obowiązek uiścić w terminie 2 tygodni od zawarcia umowy o ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego.

Niespornym jest również, że Z. S. pismem z dnia 14 marca 2007 r. zwrócił się do Komisji Rewizyjnej i Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. z wnioskiem o przywrócenie mu członkostwa w Spółdzielni.

Strona powodowa podnosiła, iż została uiszczona na rzecz pozwanej spółdzielni mieszkaniowej cała kwota zaległości, która była bezpośrednią przyczyną wykluczenia Z. S. z członkostwa Spółdzielni. Okoliczność ta została potwierdzona przez świadków M. R. i I. H.. Uiszczenie całej zaległości czynszowej nie powodowało jednak automatycznie przywrócenia Z. S. członkostwa, jak też nie stanowiło spełnienia wszystkich warunków przekształcenia prawa do lokalu (warunki te znał Z. S. z korespondencji prowadzonej ze Spółdzielnią).

Sąd podkreślił, że ciężar dowodu zarówno co do kwestii dotyczącej uiszczenia całej kwoty tytułem wkładu budowlanego, jak i co do zawinonego lub niedbałego działania pozwanej spółdzielni mieszkaniowej i związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a działaniem pozwanej, jak i wysokości szkody spoczywał na powodach, zgodnie z regułą art. 6 k.c.

W ocenie Sądu powodowie nie udowodnili przesłanek swego roszczenia.

Przede wszystkim Sąd podkreślił, że strona powodowa nie wykazała dopełnienia przez Z. S. wszystkich formalności związanych z przywróceniem praw członkowskich, zwłaszcza w zakresie uiszczenia wkładu budowlanego umożliwiającego przyznanie mu spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, który wcześniej zajmował na podstawie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu. Zdaniem Sądu materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie w żaden sposób nie wykazał, aby zmarły Z. S. bądź powodowie uiścili kwotę 278.400 zł tytułem wkładu budowlanego. Stosownie zaś do treści art. 17⁽¹⁾ ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych w brzmieniu obowiązującym w okresie trwania procedury prowadzonej na wniosek Z. S. przez umowę o ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu spółdzielnia zobowiązuje się oddać członkowi lokal do użytkowania, a członek zobowiązuje się wnieść wkład budowlany oraz uiszczać opłaty określone w ustawie i w statucie spółdzielni. W konsekwencji biorąc pod uwagę fakt nieudowodnienia przez powodów okoliczności spełnienia przez Z. S. wszystkich warunków umożliwiających przyznanie mu spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) stwierdzić należy prawidłowość działań Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.. W ocenie Sądu nie potwierdziły się również zarzuty powodów stawiane pozwanej spółdzielni mieszkaniowej, a dotyczące braku wyjaśnienia okoliczności dotyczącej sposobu zaksięgowania dokonywanych wpłat przez Z. S.. Materiał dowodowy jednoznacznie wskazał, w szczególności zeznania świadków: M. R. oraz I. H., iż wpłaty uiszczane przez Z. S. uiszczane były na poczet zaległości czynszowych, co w ostateczności doprowadziło do braku zadłużenia ze strony Z. S.. Fakt ten jednak zdaniem Sądu nie uzasadniał przywrócenia Z. S. w prawach członka pozwanej spółdzielni mieszkaniowej.

Sąd reasumując rozważania prawne w zakresie oceny roszczenia powodów przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. na gruncie przedmiotowej sprawy wskazał, że nie potwierdziły się twierdzenia strony powodowej o uniemożliwieniu zmarłemu Z. S. podejmowanie czynności zmierzających do przywrócenia tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego. Mając powyższe na uwadze oraz oceniając, iż powodowie nie podźwignęli ciężaru dowodowego w zakresie wykazania istnienia przesłanek odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego na podstawie art. 415 i art. 416 k.c., powództwo przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. należało zdaniem Sądu oddalić.

Odnosząc się do żądania powództwa wytoczonego przeciwko Komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym w S. – D. P. Sąd wskazał, że art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji reguluje odpowiedzialność komornika za szkody wyrządzone przy wykonaniu czynności. Zakresem odpowiedzialności komornika objęte są zarówno wykonywane przez niego czynności egzekucyjne w sprawach cywilnych, jak również inne czynności przewidziane w ustawie.

Odpowiedzialność odszkodowawcza komornika uregulowana w komentowanym przepisie jest odpowiedzialnością deliktową, której przesłanką jest działanie lub zaniechanie niezgodne z prawem, bez względu na zawinienie komornika.

Dla przypisania komornikowi odpowiedzialności odszkodowawczej miarodajne są ogólne przesłanki odpowiedzialności deliktowej. Warunkiem koniecznym odpowiedzialności komornika będzie więc spełnienie następujących przesłanek: powstanie szkody, zaistnienie zdarzenia wyrządzającego szkodę, adekwatny związek przyczynowy pomiędzy szkodą, a zdarzeniem ją powodującym.

W konsekwencji przesłanka bezprawności oznacza naruszenie przez komornika przepisów prawa, przy czym nie każde naruszenie prawa będzie stanowiło podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej, ale jedynie takie, które stanowiło warunek konieczny powstania szkody i którego normalnym następstwem w danych okolicznościach jest powstanie szkody.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd wskazał, że powodowie zarzucili pozwanemu komornikowi sądowemu D. P. popełnienia przestępstwa i działania na ich szkodę, gdyż w trakcie eksmisji doszło do kradzieży mienia w postaci wyposażenia lokalu mieszkalnego, zbioru numizmatycznego, odzieży Z. S. i jego rodziny, kradzieży zdeponowanej w lokalu gotówki w wysokości 270.000 zł, dokumentów dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej, dokumentów paszportowych, biżuterii złotej i srebrnej znajdującej się w kasetkach, które zostały opróżnione, złotych przedwojennych zegarków, wartościowego wyposażenia mieszkania i sprzętu TV i AGD. Powodowie zarzucili również komornikowi sądowemu popełnienie innych błędów polegających między innymi na nie spisaniu protokołu zajęcia rzeczy znajdujących się w lokalu i ich nie oznaczeniu oraz brak kontroli nad tym, co robią pracownicy spółdzielni. Ponadto powodowie zarzucili pozwanemu komornikowi sądowemu naruszenie obowiązku stosowania najmniej uciążliwych środków egzekucyjnych dla dłużnika.

Zdaniem Sądu znaczenie rozstrzygające w niniejszej sprawie miało to, czy wystąpiły jakiegokolwiek uchybienia w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P. i czy w wyniku uchybień w prowadzonym przez tego pozwanego postępowaniu egzekucyjnym powstała szkoda po stronie powodów, rozumiana jako uszczerbek majątkowy.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu odpowiedź na tak postawione pytanie może być tylko negatywna.

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy nie zostały spełnione przesłanki zasadności roszczenia powodów w zakresie wyżej wymienionych przesłanek, to jest wykazania związku przyczynowego między działaniem Komornika sądowego, a szkodą oraz powstania szkody w majątku powodów.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii działania pozwanego Komornika Sąd wskazał, że w dniu 6 czerwca 2008 r. asesor komorniczy I. J. z upoważnienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P., B. K. i M. R. w asyście funkcjonariuszy Policji przybyli do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) celem dokonania

czynności – przymusowego opróżnienia tego lokalu mieszkalnego, który był zamknięty i nie było w nim dłużników i domowników. Wobec tego komornik zarządził otwarcie mieszkania i w tym celu wezwał ślusarza, który otworzył drzwi i następnie został sporządzony spis inwentarza wszystkich rzeczy zgromadzonych przez powodów w niniejszym mieszkaniu, które po sporządzeniu spisu inwentarza przewiezione zostały do lokalu socjalnego położonego w S. przy ul. (...), a przyznanego powodom.

Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia według Sądu pozostało ustalenie, czy wykonywana przez pozwanego komornika sądowego ww. czynność egzekucyjna była niezgodna z prawem i czy spowodowała uszczerbek majątkowy w postaci utraty mienia wskazanego w pozwie.

Na wstępie rozważań Sąd podniósł, że w realiach niniejszej sprawy bezspornym jest, że wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2005 r., w sprawie o sygn. akt II C 1006/04 z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. przeciwko pozwanym Z. S., B. S. (1), S. S., P. S. i B. S. (2) Sąd Rejonowy w Szczecinie nakazał pozwanym, aby wydali Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. lokal mieszkalny położony przy ul. (...) w S. w stanie wolnym od osób i rzeczy, ustalił, że pozwanym przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego, nakazał wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu do czasu złożenia przez Gminę Miasto S. oferty zawarcie umowy najmu lokalu socjalnego. Powyższa podstawa do prowadzenia egzekucji przez Komornika sądowego D. P. istniała w dniu prowadzenia czynności egzekucyjnych.

W dalszej części rozważań Sąd zaprzeczył twierdzeniom strony powodowej o rzekomej kradzieży dokonanej w trakcie przeprowadzonej egzekucji w dniu 6 czerwca 2008 r. Zważyć przy trzeba, że postanowieniem z dnia 29 listopada 2010 r. asesor Prokuratury Rejonowej (...) w S. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie mającego miejsce w S. w dniu 06 czerwca 2008 r. przekroczenia uprawnień przez komornika sądowego D. P. w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym KM 1827/08, to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k. mającego miejsce w S. w dniu 6 czerwca 2008 r. zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci wyposażenia lokalu mieszkalnego, zbioru numizmatycznego, odzieży, pieniędzy w kwocie około 270.000 zł dokumentów dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej, dokumentów paszportowych, biżuterii, złotych zegarków, sprzętu RTV i AGD. Tym samym w toku postępowania karnego nie ustalono kradzieży przedmiotowych ruchomości należących do powodów. Jednakże, biorąc pod uwagę treść art. 11 k.p.c. Sąd w przedmiotowej sprawie miał obowiązek samodzielnego dokonania ustaleń faktycznych, bowiem powyższe orzeczenie nie jest prawomocnym wyrokiem skazującym.

W ocenie Sądu w pierwszej kolejności przyjąć należy, iż w dniu 6 czerwca 2008 r. dokonano czynności – przymusowego opróżnienia lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) przez upoważnionych pracowników komornika sądowego – D. P. oraz upoważnionego pracownika pozwanej spółdzielni mieszkaniowej.

Zgodnie z treścią art. 1046 § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym na dzień wezwania do dobrowolnego opróżnienia lokalu, jeżeli dłużnik ma wydać nieruchomość lub statek albo opróżnić pomieszczenie, komornik sądu, w którego okręgu rzeczy te się znajdują, wezwie dłużnika do dobrowolnego wykonania tego obowiązku w wyznaczonym stosownie do okoliczności terminie, po którego bezskutecznym upływie dokona czynności potrzebnych do wprowadzenia wierzyciela w posiadanie. Kierując się dyspozycją tego przepisu pozwany komornik sądowy pismem z dnia 23 kwietnia 2008 r. wezwał dłużników do dobrowolnego opuszczenia i opróżnienia przedmiotowego lokalu mieszkalnego, odebrany przez P. S. w dniu 29 kwietnia 2008 r., czego w ostateczności nie uczynili.

Stosownie zaś do treści art. 1046 § 9 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym na dzień 6 czerwca 2008 r. przeprowadzając egzekucję, komornik usunie ruchomości niebędące przedmiotem egzekucji i odda je dłużnikowi, a w razie jego nieobecności pozostawi osobie dorosłej spośród jego domowników, gdyby zaś i to nie było możliwe, ustanowi dozorcę, pouczając go o obowiązkach i prawach dozorca ustanowionego przy zajęciu ruchomości, i odda mu usunięte ruchomości na przechowanie na koszt dłużnika.

Przenosząc te uregulowanie prawne na grunt przedmiotowej sprawy Sąd wskazał, że w toku przymusowego opróżnienia niniejszego lokalu pracownicy pozwanego komornika sądowego sporządzili spis wszystkich ruchomości znajdujących się w tym lokalu, a następnie przewieźli je do lokalu socjalnego przyznanego powodom wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 20 kwietnia 2005 r. Twierdzenia więc powodów dotyczące kradzieży rzeczy

wartościowych znajdujących się ich zdaniem w przedmiotowym lokalu w chwili dokonywania egzekucji są gołosłowne i nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym, z którego wynika, iż nie było innych ruchomości poza wskazanymi w sporządzonym spisie inwentarza. Ponadto Sąd podkreślił, że powodowie byli wielokrotnie informowani w różnej formie o planowanej eksmisji przez organ egzekucyjny, lecz nie skorzystali z własnej woli z przysługujących im uprawnień, co oczywiście zdaniem Sądu nie może wpływać na ocenę działań pozwanego komornika sądowego. Powyższe zachowanie powodów świadczy bez sprzecznie o ich lekceważącym podejściu do prowadzonego postępowania egzekucyjnego i w związku z tym nie można pozwanego D. P. obciążać negatywnymi skutkami zaniechań ze strony powodów. Ponadto należy podkreślić, iż zgodnie z ogólną zasadą ciężaru dowodu określoną w art. 6 k.c. to na powodach ciążył ciężar wykazania zaboru przez któregokolwiek z pozwanych rzeczy wskazanych przez powodów.

Biorąc pod uwagę powyższe, zdaniem Sądu, powodowie nie zdołali wykazać, że przedmiotowe ruchomości znajdowały w lokalu mieszkalnym w chwili przeprowadzonej eksmisji w dniu 6 czerwca 2008 r., a tym samym by doszło do zaboru tych rzeczy przez któregoś z pozwanych.

Sąd jako niewiarygodny uznał dowód w postaci wykazu ruchomości znajdujących w przedmiotowym lokalu, bowiem dowód ten nie znalazł potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż dokument prywatny stanowi pełnoprawny środek dowodowy, który sąd orzekający może uznać za podstawę swoich ustaleń faktycznych, a następnie wyrokowania. Moc dowodowa dokumentu prywatnego jest jednak słabsza aniżeli moc dowodowa dokumentu urzędowego, ponieważ dokumenty prywatne nie korzystają z podstawowego w tym zakresie domniemania, że ich treść jest zgodna ze stanem rzeczywistym (domniemania zgodności z prawdą). W związku z powyższym sąd orzekający w ramach swobodnej oceny dowodów (art. 233 k.p.c.) może uznać treść dokumentu prywatnego za niezgodną z rzeczywistym stanem rzeczy.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Sądu nie została spełniona żadna z przesłanek wskazanych w art. 23 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji warunkujących odpowiedzialność pozwanego komornika sądowego, dlatego też Sąd orzekł, jak w pkt I sentencji.

Sąd dokonał oceny stanu faktycznego na podstawie całości przedstawionego przez strony materiału dowodowego w szczególności dokumentacji zawartej aktach o sygn. V KM 3482/09, wyroku Sądu Rejonowego w S. w sprawie o sygn. akt II C 1006/04, postanowień wydanych w postępowaniu przygotowawczym, postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku oraz dokumentacji stron, a także zeznań świadków, oceniając je jako w pełni wiarygodny.

Reasumując powództwo jako bezzasadne należało zdaniem Sądu oddalić w stosunku do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. i Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. D. P..

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w treści art. 98 § 1 i § 2 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wnieśli powodowie.

Wyrok zaskarżyli w części obejmującej pkt I, III i IV w przedmiocie oddalenia powództwa oraz orzeczenia o kosztach.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucili:

1. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 6 k.c. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że powodowie w sposób niewystarczający wykazali zasadność swoich roszczeń;
2. naruszenie przepisów postępowania, a w szczególności:
 - a) art. 233 k.p.c. - sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego,

b) naruszenie zasady równości stron postępowania - art. 7 §2 ustawy z dnia 20.06.1985 r. prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25 z późn. zm.) poprzez jednostronne zebranie i rozważenie materiału dowodowego oraz oparcie rozstrzygnięcia jedynie na zapewnieniach pozwanej,

c) przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez wskazanie, iż przedłożone dowody są wystarczające dla stwierdzenia zasadności roszczeń powodów, w szczególności przyjęcie korzystnej dla powodów oceny okoliczności wątpliwych,

d) sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego polegającą na przyjęciu,

Wskazując na powyższe zarzuty apelacji, wniesli o:

1. zmianę wyroku poprzez wydanie orzeczenia zgodnego z żądaniem pozwu wraz z odsetkami oraz zasądzenie na rzecz powodów od pozwanej kosztów postępowania za obie instancje z uwzględnieniem kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych,

ewentualnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z pozostawieniem temu Sądowi orzeczenia o kosztach postępowania odwoławczego.

Pozwani wniesli o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanych kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powodów jest bezzasadna.

Nie jest zasadny zarzut naruszenia art. 6 k.c. Zgodnie z nim to powodowie powinni wykazać zasadność swoich roszczeń.

Sąd dopuścił dowód z dokumentów, również z tych, o których dopuszczenie wносиła strona powodowa (k. 281-282).

Sąd I instancji zasadnie pominął dowód z przesłuchania stron, gdyż strona powodowa nawet na datę rozprawy apelacyjnej nie była w stanie wskazać aktualnych adresów powodów, a powód S. S. wezwany celem przesłuchania pod rygorem pominięcia dowodu z jego przesłuchania na termin rozprawy 11 czerwca nie stawiał się. Równocześnie pełnomocnik powoda uznał, że adres wezwania powodów na adres powoda S. S. jest wezwaniem skutecznym (k. 243-244, 252, 279, 281).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów oraz zeznań świadków zawnioskowanych przez pozwanych nie pozwalają na uznanie zasadności roszczeń powodów.

Wbrew zarzutom powodów eksmisja Z. S. oraz powodów przeprowadzana została na podstawie prawidłowo wydanego tytułu wykonawczego - prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 2005 r., sygn. akt II C 1006/04 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (k. 1 - koperta w aktach komorniczych, sygn. akt V KM 3482/09 – uprzednio V KM 1827/08).

Wbrew zarzutom powodów nie wykazali oni naruszenia przepisów postępowania egzekucyjnego regulujących odpowiedzialność pozwanego komornika.

Z protokołu spisu inwentarza z dnia 6 czerwca 2008 roku (k. 53, 55-60) jednoznacznie wynika, że czynności eksmisyjne sporządzane były przez uprawnionego komornika, towarzyszyły przy tym osoby wskazane przez wierzyciela – świadkowie M. R. i I. S. (k. 280 CD). Powodowie (dłużnicy) prawidłowo zawiadomieni nie stawili się.

Ruchomości poddano pod dozór pełnomocnika wierzyciela i złożono w przeznaczonym dla powoda lokalu socjalnym położonym w S. przy ul. (...).

Powodowie nie odebrali nawet kluczy do tego lokalu, a braki z ustaleniami aktualnych miejsc pobytów powodów (poza S. S.) wskazuje na to, że zapewnili swoje potrzeby lokalowe poza wskazanym lokalem socjalnym.

Sąd I instancji szczegółowo opisał poszczególne etapy eksmisji powodów i przypisane mu podstawy prawne, a tym samym sąd odwoławczy nie znajduje uzasadnienia do ich powielania.

Spis inwentarza dokonany przez komornika nie wykazał, by wśród spisanych ruchomości znajdowała się kwota 27.000 złotych w gotówce, cenne zbiory numizmatyczne, biżuteria złota i srebrna, przedwojenne złote zegarki, wartościowe wyposażenie w postaci sprzętów TV i AGD.

Charakterystycznym jest tutaj, że w mieszkaniu miałyby znajdować się tak cenne ruchomości, a równocześnie Z. S. dopuścił do powstania zaległości czynszowych skutkujących orzeczeniem wobec niego i członków rodziny (powodów) eksmisji z lokalu położonego w S. przy ul. (...).

Podkreślić również należy, że w postępowaniach przygotowawczych Prokuratury Rejonowej (...) z dnia 18 czerwca 2008 r. i 29 listopada 2010 r. odpowiednio w sprawach o sygn. 1 Ds. 2560/08 i 1 Ds. 4417/10 odmówiono wszczęcia dochodzenia w sprawie dokonania w dniu 6 czerwca 2008 r. włamania do lokalu przy ul. (...) oraz kradzieży szeregu ruchomości oraz odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie mającego miejsce w S. w dniu 6 czerwca 2008 roku przekroczenia uprawnień przez pozwanego komornika w postępowaniu eksmisyjnym wobec powodów poprzez dokonanie zaboru szeregu ruchomości, których równowartości w formie odszkodowania dochodzą powodowie w sprawie niniejszej.

Wskazać również należy, że niezależnie od powyższego komornik w niniejszej sprawie mógłby odstąpić od eksmisji jedynie na wniosek wierzyciela (pозwanej SM (...) w S.), który wniosku takiego nie złożył domagając się eksmisji powodów.

Niezależnie od tego powodowie w żaden sposób nie wykazali, aby w lokalu z którego przeprowadzono eksmisję mogłyby znajdować się tak liczne i o tak znacznej wartości ruchomości.

Twierdzenia powodów, a będące w tej mierze powtórzeniem zarzutów powodów są gołosłowne, nie poparte żadnym wiarygodnym dowodem.

Reasumując, w sprawie niniejszej brak jest podstaw do przyjęcia odpowiedzialności pozwanego komornika na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (lub jakiegokolwiek innego przepisu) za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych. Wobec braku przesłanek odpowiedzialności brak jest zatem jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia powództwa i to zarówno w zakresie odszkodowania jak i zadośćuczynienia.

Niezrozumiałym dla sądu odwoławczego jest zarzut naruszenia art. 7 §2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 1993 r. Nr 7 poz. 25 ze zm.).

Przepis ten stracił moc na podstawie art. 211 §1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz.U. 2013, poz. 427 ze zmianami) i nie został przeniesiony do aktualnie obowiązującej ustawy.

Marginalnie już tylko wskazać należy, że powodowie nie wskazali na czym miałyby polegać naruszenie tego przepisu.

Brak jest również podstaw do uwzględnienia apelacji w stosunku do pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S..

Apelacja powodów sprowadza się tutaj do zarzutu naruszenia, podobnie jak przy pozwanym komorniku, art. 233 k.p.c. Zarzut ten nie znajduje uzasadnienia i sprowadza się do zwykłej polemiki z prawidłowo ustalonym stanem faktycznym i rozważaniami sądu I instancji.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c. powodowie winni wykazać błędy w logicznej ocenie i zasad doświadczenia życiowego, których to błędów powodowie w żaden sposób nie wykazali.

Powodowie również wobec pozwanej spółdzielni nie wykazali przesłanek dających podstawę do przyjęcia jej odpowiedzialności.

Odpowiedzialność pozwanej, mając na uwadze twierdzenia pozwu, miałyby polegać na naruszeniu art. 415 k.c. i art. 416 k.c. Powodowie jako podstawę zgłoszonych roszczeń wskazali określone okoliczności związane z czynem niedozwolonym popełnionym przez pozwaną spółdzielnię dotyczącym zachowania uniemożliwiającego zmarłemu Z. S. przywrócenie tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego oraz niewyjaśnienie sposobu zaksięgowania dokonanych wpłat przez Z. S..

Sąd I instancji szczegółowo, w oparciu o zgromadzone dowody a nie gołosłowne twierdzenia powodów, rozważył kwestie odpowiedzialności pozwanej (k. 314-316) i sąd odwoławczy uznaje się za zwolniony od powielania tej argumentacji.

Fakt uiszczenia zaległości czynszowych przez Z. S. nie uzasadnił w świetle obowiązującego prawa przywrócenia praw członkowskich i przyznania jemu prawa do lokalu mieszkalnego (z którego orzeczono eksmisję) na zasadach spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu.

Z. S. mógł uzyskać lokal przez zawarcie umowy o ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu poprzez wniesienie wkładu budowlanego oraz uiszczenie opłat określonych w ustawie i w statucie spółdzielni. Stanowi o tym art. 17¹ ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych w brzmieniu obowiązującym w okresie trwania procedury prowadzonej na wniosek Z. S..

Warunki te przedstawiła pozwana Spółdzielnia Z. S. w piśmie z dnia 21 marca 2007 roku (k. 241).

Powodowie nie wykazali, by Z. S. uiszczył wymagany wkład budowlany, a dowód ten obciążał powodów zgodnie z art. 6 k.c.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny, uznając apelację powodów za bezzasadną, oddalił ją na podstawie art. 385 k.p.c. (pkt I wyroku).

Orzeczenie o kosztach pełnomocnika z urzędu Sąd Apelacyjny oparł na podstawie art. 22³ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r., nr 123, poz. 1059 ze zm. w związku z §6 pkt 7, §2 ust. 3 i §12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynność radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.) – pkt II wyroku.

Orzeczenie o kosztach Sąd Apelacyjny oparł na podstawie art. 98 k.p.c. z związku z §6 pkt 7 i §13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) wobec pozwanego D. P. – pkt III wyroku.

Orzeczenie o kosztach wobec pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. Sąd Apelacyjny oparł na podstawie art. 98 k.p.c. z związku z §6 pkt 7 i §12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) – pkt IV wyroku.

Agnieszka Bednarek-Moraś Iwona Wiszniewska Eugeniusz Skotarczak